

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 15. 10. 2009, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Drašíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2**, Praha 2, Francouzská 19, proti **Mgr. M. H.**, soudci Obvodního soudu pro Prahu 2, Praha 2, Francouzská 19,

t a k t o :

Mgr. M. H.,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 2,

j e v i n e n , ž e

jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, když ve věcech:

- 17 C 196/2004, rozsudek ze dne 19. 12. 2008, vyhotoven 26. 2. 2009
- 17 C 88/2006, rozsudek ze dne 7. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 12. 1. 2009
- 17 C 110/2006, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 13/2007, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 52/2007, rozsudek ze dne 5. 12. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 71/2007, rozsudek ze dne 14. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 20. 1. 2009
- 17 C 165/2007, rozsudek ze dne 5. 12. 2008, vyhotoven 26. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 171/2007, rozsudek ze dne 11. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 12. 1. 2009
- 17 C 205/2007, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009

- 17 C 40/2008, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 42/2008, rozsudek ze dne 9. 12. 2008, vyhotoven 26. 2. 2009, lhůta prodloužena do 20. 1. 2009
- 17 C 60/2008, rozsudek ze dne 28. 11. 2008, vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009
- 17 C 17/2004, rozsudek ze dne 14. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 20. 1. 2009
- 17 C 21/2008, rozsudek ze dne 16. 1. 2009, vyhotoven 27. 2. 2009
- 17 C 104/2007, rozsudek ze dne 16. 1. 2009, vyhotoven 2. 3. 2009
- 17 C 113/2008, rozsudek ze dne 5. 1. 2009, vyhotoven 26. 2. 2009
- 17 C 11/2002, rozsudek ze dne 20. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 18. 2. 2009
- 17 C 199/2004, rozsudek ze dne 7. 11. 2008, vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta prodloužena do 30. 1. 2009,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se od uložení kárního opatření upouští, neboť projednání kárního provinění je postačující.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 3. 3. 2009 došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 3. 2009 podal předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 kárný návrh proti Mgr. M. H., soudci Obvodního soudu pro Prahu 2. V osmnácti ve výroku uvedených věcech mu vytýkal porušení § 158 odst. 4 o. s. ř. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí a nepožádal včas o její prodloužení, případně prodlouženou lhůtu překročil. Pochybení bylo zjištěno kontrolou místopředsedkyně soudu dne 19. 2. 2009. Navrhovatel

navrhl, aby kárný soud uložil kárně obviněnému soudci kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích a to snížení platu o 20 % po dobu šesti měsíců z důvodu opakovaného kárného provinění.

Kárný soud zjistil, že návrh byl podán osobou oprávněnou a ve lhůtě zákonem stanovené (§ 8 odst. 2 písm. g/, § 9 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb.). K projednání kárného návrhu proto nařídil ústní jednání, v němž provedl dokazování ověřenými fotokopii vytykánych spisů, které na vyžádání soudu předložil navrhovatel, a dalšími zprávami, které vyžádal kárný soud či předložil kárně obviněný soudce a v němž vyslechl jako svědkyni JUDr. A. D., místopředsdkyni Obvodního soudu pro Prahu 2 a v jehož průběhu se vyjádřili k věci jak navrhovatel, tak kárně obviněný soudce.

V písemném vyjádření ze dne 30. 6. 2009 kárně obviněný soudce připustil, že v osmnácti návrhem vytykánych věcech došlo k překročení lhůt pro vyhotovení rozsudků v průběhu měsíců ledna a února 2009. Šlo přitom o rozsudky z listopadu a prosince 2008 a ledna 2009. Všechny tyto rozsudky, mimo dvou, byly vypraveny do 27. 2. 2009, poslední dva v prvních dnech měsíce března 2009. Jediným důvodem překročení lhůt byl jeho zdravotní stav, neboť onemocněl těžším zánětem dolních dýchacích cest již koncem roku 2008 a pro nelepšící se stav v první polovině ledna 2009 navštívil lékaře, který mu předepsal antibiotika a doporučil klid. Vzhledem k množství nařízených věcí v lednu 2009, u nichž předpokládal i jejich skončení, neměl zájem jít na nemocenskou a léčil se při výkonu práce. V lednu 2009 tak rozhodl 38 věcí, z toho 20 rozsudkem a v únoru 2009 rozhodl 35 věcí, z toho 14 rozsudkem. Zdravotní stav se mu zlepšil až po návštěvě odborného lékaře na plicním oddělení a jím doporučené léčbě, v první polovině února 2009. Poté také začal vyhotovovat rozhodnutí z předchozího období. O nepříznivém zdravotním stavu informoval místopředsdkyni Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. A. D., kterou také požádal o prodloužení lhůt, avšak již po jejich uplynutí. Místopředsdkyně jeho žádostem nejprve vyhověla, avšak poté změnila své stanovisko a žádostem o prodloužení lhůt nevyhověla. Nastalá situace mu nebyla lhostejná, poukazoval na to, že svojí nemocí nechtěl komplikovat situaci při projednávání nařízených jednání a vyhotovování rozhodnutí, avšak tato jeho snaha se obrátila proti němu, když v oslabeném zdravotním stavu nestačil plnit všechny své povinnosti bez závad. Pokud by využil návrhu lékaře a šel na nemocenskou, nemusel se ocitnout v situaci kárně obviněného, nebyly by však ani skončeny ty věci, které v lednu a únoru 2009 rozhodl. Dále poukázal na skladbu věcí, které jsou na Obvodním soudu pro Prahu 2 rozhodovány. Jedná se o typově složité spory, což je dáno především místní příslušností, neboť v jeho obvodu má sídlo např. Allianz pojišťovna, Generali pojišťovna, ale i ministerstvo spravedlnosti a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Uvedl také, že vzhledem k tomu, že v posledních letech končí nadprůměrné množství věcí (za rok 2008 v průměru 46,5 měsíčně), se u něj nejedná v případě vytykáneho pochybení o pochybení zvlášť velkého rozsahu, ale jde o ojedinělé vybočení z jinak řádného plnění rozsudkové agendy za předchozí mnohaletá období i v současnosti. Má proto zato, že by mohl být zproštěn viny, respektive by mohlo být upuštěno od uložení kárného opatření, neboť samotné projednání před kárným senátem je postačujícím postihem, když předchozí kárná opatření mu uložena byla již zahlazena.

Po nařízení ústního jednání požádal kárně obviněný soudce o zrušení nařízeného ústního jednání, přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR s návrhem na posouzení ústavnosti § 21 a § 24 zákona č. 7/2002 Sb. Svůj návrh odůvodnil tím, že § 21 zákona č. 7/2002 Sb. je v rozporu s Ústavou České republiky, s čl. 36 odst. 2 listiny základních práv a svobod, která je dle čl. 3 Ústavy součástí ústavního pořádku ČR a s čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod publikované pod č. 209/2002 Sb., kterou je ČR vázána a která je dle čl. 10 Ústavy přímo aplikovatelným právním předpisem. Úprava v § 21 zákona č. 7/2002 Sb., podle níž „odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení není přípustné“ je jednoznačně porušením práva na spravedlivý proces. V právním řádu České republiky jde o naprosto ojedinělé ustanovení. Kárné řízení je svou povahou podobné řízení přestupkovému či trestnímu, přičemž osoba obviněná z přestupku či z trestného činu má vždy právo podat proti rozhodnutí (nejen) ve věci samé opravný prostředek. Ve vztahu k soudci je proto přijatá právní úprava citovaného § 21 zákona č. 7/2002 Sb. diskriminační a nepřiměřeně tvrdá. Stejně tak hodnotí kárně obviněný soudce úpravu v § 24 citovaného zákona, který bez rozdílu a bez přihlédnutí k závažnosti kárného provinění a výše a závažnosti uloženého kárného opatření stanoví pro zaházení kárného postihu dobu 5 let. Tato úprava je přísnější než úprava v trestním zákonu

Kárný senát rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu pověřený projednáváním a rozhodnutím této právní věci návrhu kárně obviněného v tomto směru nevyhověl z důvodů níže uvedených:

Kárně obviněnému soudci náleží právo na spravedlivý proces zakotvené v čl. 36 odst. 1 zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, přičemž součástí tohoto práva je i právo na přístup k soudu (viz např. nálezy ÚS, publikovaný pod č. 92/2000 Sb. r. us.: *„Ústavní soud ve svých rozhodnutích zdůrazňuje, že právo na přístup k soudu chráněné čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy zaujímá v každé demokratické společnosti natolik významné místo, že nepřichází v úvahu ani jeho zužující výklad, ani formální interpretační přístupy.“*). O aplikaci čl. 36 odst. 1 Listiny na řízení dle zákona č. 7/2002 Sb. nelze pochybovat. V minulosti panovaly různé názory na řešení otázky, zda se na kárné řízení ve věcech soudců vztahuje ochrana čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb. (dále jen „Úmluva“). Judikatura Evropského soudu pro lidská práva relativně dlouhou dobu setrvala na závěru, že otázky kárného řízení soudců a státních zástupců jakožto zvláštní disciplinární řízení nespádají pod jurisdikci čl. 6 Úmluvy. Tento názor byl však zásadně prolomen a nyní je zastáván názor, že řízení ve věcech kárné odpovědnosti soudců podléhá čl. 6 Úmluvy a stát je dle závazků mezinárodního práva povinen poskytnout jeho účastníkům patřičné záruky. Zákonem č. 314/2008 Sb., kterým byl s účinností od 1. 10. 2008 změněn zákon č. 7/2002 Sb. a konkrétně § 21, podle něhož odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení není přípustné, došlo v kárném řízení ve věcech soudců ke změně řízení z dvojstupňového na jednostupňové. Důvodová zpráva k zákonu č. 314/2008 Sb. k tomu, mimo jiné, uvádí: *„Z mezinárodněprávních závazků České republiky, z práva Evropské úmluvy o lidských právech, judikatury Evropského soudu pro lidská práva a konečně ani ze srovnání s jinými modely neplyne požadavek, aby musela být dána možnost apelace v podobném typu řízení, tedy že by proti rozhodnutí o odvolání soudce či soudního funkcionáře muselo být přípustné odvolání... Z těchto důvodů bylo do návrhu zařazeno jednostupňové řízení ve věcech soudců.“*

Ústavní soud se otázkami jednostupňového řízení zabýval v nálezu publikovaném pod č. 276/2001 Sb., v němž uvedl: „*Pokud jde o problém ústavnosti procesní úpravy, již správní soudnictví omezuje ve většině případů na jeden stupeň, je třeba uvést, že Ústava ani Listina víceúrovňové soudnictví jako základní právo negarantují. Takové právo nelze odvodit ani z mezinárodních smluv. Článek 2 Protokolu č. 7 k Úmluvě zajišťuje právo na minimálně jedno opravné řízení před soudem vyššího stupně pouze v závažnějších trestních věcech. Totéž právo v trestním řízení poskytuje odsouzenému čl. 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (č. 120/1976 Sb.).*“ Rozhodování soudů uskutečňované v několika stupních řízení je v českém právním řádu tradičně pokládáno za standard ochrany práv účastníků řízení. Výjimku v kárném řízení ve věcech soudců lze považovat za závažné opatření zákonodárce, které však podle názoru kárného senátu nedosahuje rozporu s Ústavou České republiky, tedy protiústavnosti, vzhledem k tomu, že rozhodování v kárných řízeních ve věcech soudců svěřil zákonodárce Nejvyššímu správnímu soudu, který jedná v šestičlenném senátu složeném ze soudce Nejvyššího správního soudu, soudce Nejvyššího soudu, soudce vrchního, krajského nebo okresního soudu a přísedících, státního zástupce, advokáta a osoby vykonávající jiné právnické povolání. Protože kárným soudem je Nejvyšší správní soud a protože kárný soud jedná a rozhoduje ve vícečlenném senátu složeném ze tří soudců různých soudů a tří přísedících, příslušníků jiných právnických profesí, které navrhuje nejvyšší státní zástupkyně ze státních zástupců, předseda České advokátní komory z členů komory a děkani právnických fakult veřejných vysokých škol v České republice, má rozhodující kárný senát zato, že v tomto řízení je zaručeno právo soudce na spravedlivý proces i v jednostupňovém řízení.

Podle přechodných ustanovení k zákonu č. 314/2008 Sb., bodu 4., ustanovení § 24 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahuje na rozhodnutí o uložení kárného opatření, které bylo uloženo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 24 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění od 1. 10. 2008 (Po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu, předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státního zástupce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahlučuje vykonáním kárného opatření.), tedy kárný soud v této věci nemůže použít a proto nebylo třeba posuzovat jeho tvrzený rozpor s Ústavou.

Kárný senát proto ve věci jednal a rozhodl.

U ústního jednání provedl kárný senát důkazy ověřenými fotokopii spisů Obvodního soudu pro Prahu 2 a zjistil:

- ve věci 17 C 196/2004 byl rozsudek vynesena 19. 12. 2008 a vyhotoven byl 26. 2. 2009
- ve věci 17 C 110/2006 byl rozsudek vynesena 28. 11. 2008 a vyhotoven byl 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009
- ve věci 17 C 13/2007 byl rozsudek vynesena 28. 11. 2008 a vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009

- ve věci 17 C 52/2007 byl rozsudek vynesena 5. 12. 2008 a vyhotoven byl 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009
- ve věci 17 C 71/2007 byl rozsudek vynesena 14. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 20. 1. 2009
- ve věci 17 C 171/2007 byl rozsudek vynesena 11. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 12. 1. 2009
- ve věci 17 C 205/2007 byl rozsudek vynesena 28. 11. 2008 a vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009
- ve věci 17 C 40/2008 byl rozsudek vynesena 28. 11. 2008a vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009
- ve věci 17 C 42/2008 byl rozsudek vynesena 9. 12. 2008 a vyhotoven 26. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 20. 1. 2009
- ve věci 17 C 17/2004 byl rozsudek vynesena 14. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 20. 1. 2009
- ve věci 17 C 21/2008 byl rozsudek vynesena 16. 1. 2009 a vyhotoven 27. 2. 2009
- ve věci 17 C 104/2007 byl rozsudek vynesena 16. 1. 2009 a vyhotoven 2. 3. 2009
- ve věci 17 C 113/2008 byl rozsudek vynesena 5. 1. 2009a vyhotoven 26. 2. 2009
- ve věci 17 C 11/2002 byl rozsudek vynesena 20. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 18. 2. 2009
- ve věci 17 C 199/2004 byl rozsudek vynesena 7. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009.

Proti zjištěním z výše uvedených ověřených fotokopií spisů neměli navrhovatel ani kárně obviněný soudce žádné námítky.

Ze souhlasného prohlášení navrhovatele a kárně obviněného soudce kárný senát zjistil, že:

- ve věci 17 C 88/2006 byl rozsudek vynesena 7. 11. 2008 a vyhotoven 23. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 12. 1. 2009
- ve věci 17 C 165/2007 byl rozsudek vynesena 5. 12. 2008 a vyhotoven 26. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009
- ve věci 17 C 60/2008 byl rozsudek vynesena 28. 11. 2008 a vyhotoven 25. 2. 2009, lhůta byla prodloužena do 30. 1. 2009.

Z výpovědi svědkyně JUDr. A. D., místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 2, kárný senát zjistil, že je bezprostřední nadřízenou kárně obviněného soudce, ke kterému má běžný kolegiální vztah. Protože kárně obviněný soudce vyřizuje vysoký počet věcí měsíčně, více než je stanovený průměr, vždy vyhověla jeho žádosti o prodloužení lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí, protože pro to byl důvod. Koncem roku 2008 věděla o tom, že má zdravotní problémy. Také v této době požádal o prodloužení lhůty k vypracování a vypravení rozhodnutí. Jeho požadavku vyhověla, pak si však uvědomila, že v některém případě jde o opakovanou žádost a někdy i po uplynutí zákonné nebo prodloužené lhůty a proto své rozhodnutí změnila tak, že mu již lhůtu neprodloužila.

Pokud by však požádal včas a pokud by ještě lhůta vůbec mohla být prodloužena, vyhověla by mu i v těchto vytýkaných případech.

Kárně obviněného soudce hodnotí kladně po stránce odborné i výkonu. Každého čtvrt roku provádí kontrolu věcí starších tří roků, naposledy začátkem října 2009 a nezjistila u něj žádné průtahy. Rozhodnutí má nyní vyhotovená ve lhůtě, někdy po prodloužení, to je však i u jiných soudců.

Ze zprávy Plicního oddělení SPLIN s. r. o. ze dne 21. 1. 2009, že uvedeného dne byl na tomto oddělení vyšetřen kárně obviněný soudce pro potíže (protrahovanou bronchitis), pro které mu byly předepsány léky.

Dále kárný senát zjistil:

- ze spisu 1 Ds 16/02 Vrchního soudu v Praze, že rozhodnutí o uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci dne 27. 2. 2003 č. j. 1 Ds 16/02 nabylo právní moci dne 28. 3. 2003,
- ze spisu 2 Ds 10/04 Vrchního soudu v Praze, že rozhodnutí o uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci dne 22. 10. 2004 č. j. 2 Ds 10/04 nabylo právní moci dne 19. 11. 2004,
- ze spisu 1 Ds 5/2006 soudu v Praze, že rozhodnutí o uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci dne 12. 5. 2006 č. j. 1 Ds 5/06 nabylo právní moci dne 18. 10. 2006,
- ze spisu 1 Ds 14/2006 Vrchního soudu v Praze, že rozhodnutí o uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci dne 16. 3. 2007 č. j. 1 Ds 14/2006 nabylo právní moci dne 1. 5. 2007.

Ze souhlasného prohlášení navrhovatele a kárně obviněného soudce, že kárná opatření uložená kárně obviněnému soudci začala být vykonávána bezprostředně po jejich uložení a jsou vykonávána.

Z vyjádření navrhovatele kárný senát zjistil, že po podání návrhu na kárné řízení se situace u kárně obviněného soudce zásadně zlepšila, nemá žádné problémy s dodržováním lhůt, neboť lhůty řádně sleduje, aby žádnou nezmeškal, odborně patří k těm lepším soudcům Obvodního soudu pro Prahu 2 a pomáhá často mladším začínajícím soudcům, aby zvládli těžké případy, které tento soud skutečně projednává a rozhoduje, přitom soud není zcela personálně obsazen. Vzhledem k tomu má navrhovatel zato, že by kárně obviněnému k nápravě mohlo být uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

Z vyjádření kárně obviněného soudce kárný senát zjistil, že doznává, že se dopustil pochybení, protože nevyhotovil rozsudky ve vytýkaných věcech včas a nepožádal včas o prodloužení lhůty k jejich vyhotovení a vypravení. Je mu líto, že se takového pochybení dopustil. Na svoji obranu poukázal na množství a složitost věcí, které každý měsíc rozhoduje, na personální situaci u soudu, který není zcela obsazen a na to, že v rozhodnou dobu se necítil zdravotně dobře a to mu bránilo ve výkonu práce natolik, že nezvládl vše ve stanovených lhůtách.

Kárný senát neprováděl další dokazování, zejména znaleckým posudkem o zdravotním stavu kárně obviněného soudce, neboť to nepovažoval za potřebné pro rozhodnutí o návrhu vzhledem k dosud provedeným důkazům, které považoval za dostačující pro rozhodnutí o návrhu.

Podle § 158 odst. 4 občanského soudního řádu – o. s. ř. - jestliže stejnopis vyhotovení rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3 (při skončení jednání), je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.

Lhůta pro vypracování a odeslání rozsudku je stanovena zákonem a je třeba ji dodržet. Jde o lhůtu třiceti dnů, která může být prodloužena, pokud ovšem už neuplynula, o dalších šedesát dnů. Lze ji tedy prodloužit i opakovaně, avšak jen pokud lhůta nebo její prodloužení již neuplynulo a pokud již neuplynulo devadesát dnů od vyhlášení rozsudku, protože po uplynutí devadesáti dnů již lhůtu prodloužit vůbec nelze. V daném případě bylo prokázáno, že kárně obviněný soudce ve vytykaných 18 věcech porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. Doručení rozhodnutí soudu má značný význam pro účastníky řízení. Pokud k němu nedojde v zákonem stanovené lhůtě, může to ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Zaviněného porušení povinností soudce se kárně obviněný soudce porušením § 158 odst. 4 o. s. ř. v 18 případech dopustil. Svého pochybení si je také vědom. Kárným senátem byl proto shledán vinným tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb. ve znění do 30. 9. 2008, podle něhož musí kárný senát postupovat, vzhledem k přechodným ustanovením zákona č. 314/2008 Sb., bod 4., po uplynutí 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce nebo státního zástupce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahlučuje vykonáním kárného opatření. To v daném případě znamená, že na kárně obviněného soudce je nutno hledět, jako by nebyl v minulosti pro kárné provinění stíhán, protože poslední rozhodnutí o uložení kárného opatření, které bylo vykonáno, nabylo právní moci dne 1. 5. 2007 a navrhovatel v této věci podal kárný návrh 9. 3. 2009. Vzhledem k tomuto závěru a dále vzhledem k závažnosti kárného provinění, doznání, účinné lítosti a následné snaze o nápravu, má kárný senát zato, že samotné projednání kárného provinění je postačující a proto podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích od uložení kárného opatření upustil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného
senátu
pro řízení ve věcech
soudců